

Đuro Mirković

Sveučilište u Zagrebu
Arhitektonski fakultet
HR - 10000 Zagreb, Kačićeva 26

Stručni članak • Professional Paper
UDK • UDC 728.2.011.27(497.5) Ninoslav Kučan "19"
Rukopis primljen • Manuscript Received: 28.03.1996.
Članak prihvaćen • Article Accepted: 27. 06. 1996.

Stambena arhitektura u opusu arhitekta Ninoslava Kučana

Prilog za monografiju

Architect Ninoslav Kučan's Residential Architecture

Contribution to a Monograph

Ključne riječi • Key words

Ninoslav Kučan	Ninoslav Kučan
Rijeka	Rijeka
stambena arhitektura	residential architecture
stambena ulica	mall

Sažetak • Abstract

Projektantska aktivnost arhitekta Ninoslava Kučana vrlo je opsežna i raznolika. Stambenom arhitekturom, koja je samo jedan od segmenata te aktivnosti, Kučan se vrlo dugo – kontinuirano i vrlo intenzivno bavio. U članku se navode Kučanovi projekti s područja stambene arhitekture, uključivši i kronološki prikaz ostalih projekata što ih je usporedno radio.

Architect Ninoslav Kučan made a very great number of designs of many kinds. Residential architecture was only one segment of his work, in which he engaged continuously and very intensely for a great number of years. The article presents Kučan's residential projects and gives a chronological survey of the other projects he made at the same time.

■
Kučanova projektantska aktivnost toliko je bogata i raznovrsna da u njoj nije moguće ekstrapolirati pojedina profesionalna usmjerenja kao dominantna, bilo prema kriterijima funkcionalne tipologije zgrada koje je projektirao, bilo prema određenim razdobljima te aktivnosti.

Zanimala ga je arhitektura u svojoj svojoj kompleksnosti, arhitektura kao ozbiljan i prije svega korektan profesionalni odgovor potrebama zbog kojih ona uopće i postoji – potrebi za svrhovitim umjetnim prostorom, za konstrukcijama koje će ga oblikovati, za prikladnim oblikom, potrebi za ljepotom uopće – pri čemu je uvijek ujednačen, visokoj kvalitativnoj razini toga odgovora namjena zgrade bila, u tom smislu, gotovo nevažna.

Takva je stambena arhitektura samo jedno od tematskih područja, uz mnoge druge, s kojima se Kučan vrlo mnogo i vrlo dugo bavio. U komparativnoj valorizaciji njegovih dosega u području stambene arhitekture, prema ostalim njegovim ostvarenjima, moguće je svakako primijetiti stanovite uvjetovanosti, možda bi bilo točnije reći ograničenja, koje stambena arhitektura kao posljedica najelementarnije i "najmasovnije" ljudske potrebe – potrebe za individualnim borištem u kontroliranim uvjetima – sadrži u sebi. Po prirodi stvari, i ne samo u Kučanovoj arhitekturi, obično su atraktivnije one povremene, pojedinačne zadaće koje nisu toliko opterećene imperativom komparabilnosti i redukcionizma, za razliku od stambene arhitekture koja to gotovo uvijek jest. Usto, za kritičku prosudbu Kučanove arhitekture uopće, pa tako i njegove stambene arhitekture, bitno je, dakako, i stajalište s kojega se ona promatra.

Nismo, vjerojatno, još sasvim svjesni kolika se promjena dogodila u pogledima na arhitekturu, u njezinu određenju i vrednovanju od ne tako davnih Kučanovih vremena do danas. Umjesto oblika koji "slijedi funkciju" (i konstrukciju – koja je također "slijedila" funkciju i pokatkad doslovno pokazivala načine svoje izvedbe), umjesto izravne necesitivne uzročnosti koja je pratila socijalne impulse ili potrebe poratne obnove ili neke druge racionalne razloge, dakle, umjesto moderne arhitekture – i kao purističke reakcije na dekorativizam, od baroka do neoklasicizma i drugih izama – danas u arhitekturi opet prevladava racionalno nemotivirani oblik – oblik koji je ponovno posljedica ponajprije artističke spekulacije. Temeljno programsko načelo postmoderne i drugih suvremenih usporednih "pokreta" u likovnim disciplinama nije afirmativno nego je primarno negacija onoga što mu je neposredno prethodilo, a to je moderna. Ovo vrijeme nije zahvalno za pisanje ne samo o Kučanu, nego ni o njegovu razdoblju. Kučan bi, naravno, i danas mogao, kada bi bio živ i kada bi to htio, projektirati "u stilu" koji se danas "nosi". To je neprijeporno unutar granica njegove nadarenosti i njegove inteligencije. Malo je, međutim, vjerojatno da bi on to stvarno i činio. Za razliku, primjerice, od jednog Philipa Johnsona, koji je u kasnijoj životnoj i profesionalnoj dobi snalažljivo registrirao nove impulse svoje preboga i obijesne sredine – u kojoj je djelovao i kojoj se onda i priključio – Kučan ne bi bio ni u prigodi u svojoj sredini primijetiti toliku promjenu prilika koja bi onda uvjetovala i promjenu njegova arhitektonskog stava. Prestankom profesionalnog djelovanja, moglo bi se čak reći u pravom trenutku, Kučan je izbjegao teškoće imperativne prilagodbe promijenjenim profesionalnim kriterijima koje bi vrlo teško mogao s uvjerenjem prihvatiti.

U arhitekturi, posebice u stambenoj, za razliku od ostalih (primijenjenih) umjetnosti, trebali bi vrijediti relativni valorizacijski kriteriji: koliko je tko postigao u odnosu prema uvjetima od kojih je krenuo, u odnosu prema stvarnim, objektivno relevantnim okolnostima u svojoj graditeljskoj sredini. Govoreći metaforički, na način primjeren jednoj drugoj Kučanovoj sklonosti (osim arhitekture), moglo bi se kazati da je vrednije uspeti se i na neko "obično" brdo, svladavši prije toga penjanjem respektabilnu visinsku razliku, nego stići i na najviše alpske vrhunce, primjerice, žičarom. U svjetlu tih relativnih kriterija, Kučanove su zasluge unutar hrvatske arhitekture, pa i arhitekture uopće, svakako još veće. Simbolički, i na svoj posljednji planinarski uspon, gotovo onako kako je to često činio i u profesiji, Kučan je krenuo s morske razine. I kada je radio stambene zgrade – češće višestambene, a rjeđe obiteljske – Kučan je obično postizao visoke relativne kvalitativne domete. Moglo bi se reći da je postizao najviše od mogućega. Ali ono što se moglo, bilo je, naravno, ograničeno i raspoloživim sredstvima, i društvenim utjecajima, i potrebama, i rokovima, a ponekad i velikim koncentracijama tipološki izjednačenih građevina. Umjesto izbjegavanja takvih zadaća, kako su mnogi drugi postupali, Kučan se s njima hvatao u koštac, izvlačio iz njih dostižne vrijednosti. Mnogi natječaji na kojima je usporedno sudjelovao, uglavnom za unikatne zgrade, možda su mu bili nadoknada za onu implicitnu skromnost koja je za stambenu arhitekturu (osobito u ondašnjim okolnostima) bila tipična.

Nije moguće podrobnije specificirati Kučanove interese unutar stambene arhitekture. Možda je jedino njegovo *naselje Krnjevo* u Rijeci po svojim dimenzijama, po nekim specifičnostima, po duljini vremena tijekom kojega se njime bavio – možda je jedino to naselje zasebna tema. Tada je razvio i svoju ideju o unutarnjoj ulici, o gotovo algoritamskoj prilagodbi zgrade vrlo strmom terenu. Ali, i gradnja tog naselja predugo je trajala – toliko dugo da su se u međuvremenu dogodila brojna odstupanja (investitorski uvjetovana) od prvobitne ideje s kojom je svojedobno pobijedio na naslovnom natječaju. Vjerojatno je pritisak bio jači od granice njegovih dobrovoljnih koncesija – od "kooperativnosti", kako se to danas eufemistički kaže, Krnjevo će, po svemu sudeći, ostati torzo. Nasreću, brojne druge građevine po kojima ćemo poglavito pamtiti arhitekta Kučana izgrađene su u cijelosti prema njegovim zamislima.

Stambenom se arhitekturom počeo baviti vrlo rano, praktično od početka "pravoga" profesionalnog djelovanja, odnosno od zaposlenja u Arhitektonskom projektnom zavodu iz Zagreba, u grupi arh. Ullricha krajem 1952. odmah nakon obveznoga jednogodišnjeg boravka u vojsci. Naime, već se za vrijeme studija javlao na natječaje, surađivao na projektima koje su radili iskusniji arhitekti i profesori, ali u tom razdoblju nije bilo projekata stambenih zgrada. Radi potpunijeg uvida u svekoliku Kučanovu projektantsku aktivnost, uz kronološki prikaz projekata s područja stambene arhitekture bit će korisno navesti i druge projekte koje je usporedno radio.

■

Do kraja 1952. godine radio je u grupi s kolegama Kolonićem i Seifertom za natječaje i povremeno bio suradnik istaknutim arhitektima Strižiću, Gombošu, Dumengjiću, Weberu, Turini, Ballajju i

Ullrichu, na nekim njihovim projektima. Od 1952. surađuje uglavnom samo s arhitektom Ullrichom, čije je grupe u APZ-u član, a za natječaje radi u suradnji s Ullrichom ili s Jovičićem i Kolonićem.

Godine **1953.** radi kao suautor šest natječajnih projekata, među kojima i onaj za *stambenu zgradu Jugolinije* i *Dom pomoraca u Rijeci* (kao suradnik arhitekta Ullricha), koji je dobio prvu nagradu i realizaciju. Ta zgrada pokazuje pozitivan otklon od tada prevladavajućeg načina stereotomskog projektiranja stambenih zgrada – u prvom su planu elegantne kontinuirane lođe koje sugeriraju jednostavnu geometrijsku strukturu izjednačenih stambenih lamela, prizemlje je skeletno, a krovna terasa posebno oblikovana kao završni osmi kat. Iste je godine, također, kao Ullrichov suradnik, radio projekte još triju izvedenih zgrada: *banke u Šibeniku*, *škole u Zlataru* i *škole na Pantovčaku u Zagrebu*, od kojih je za posljednju, također bio raspisan natječaj, na kojemu je osvojena prva nagrada.

Godine **1954.** radi (u grupi) za osam natječaja, među kojima i za *stambeno-poslovnu zgradu u Banjoj Luci* (s Jovičićem i Kolonićem, otkup). Te godine surađuje s arh. Ullrichom na projektu *stambene zgrade u Martičevoj ulici u Zagrebu* (izvedena), a već kao samostalni autor projektira *Dom kulture u Sisku* (izveden) i *školu u Slavanskom Brodu*.

Godine **1955.** pretežno samostalno sudjeluje na šest natječaja. Na jednome od njih, u grupi s Jovičićem i Kolonićem, osvaja prvu nagradu za *regulaciju predjela Voštarnice* i *stambenu zgradu u Zadru*. Iste godine surađuje s arh. Ullrichom i na projektima *Vojne bolnice u Splitu*.

U sljedećih nekoliko godina pretežno radi za natječaje, samostalno ili u grupi, i postiže znatne uspjehe, među ostalim i prvu nagradu za *Radničko sveučilište u Zagrebu* (s arh. Nikšićem, 1956. g., izvedeno).

Godine **1960.** među brojnim radovima za natječaje – ukupno 13 njih – radi i za tri koja se odnose na stambenu arhitekturu, sva tri u suautorstvu s arh. Dragomanovićem. To su natječaj za *tipske stambene četverokatnice*, natječaj za *tipske stambene tornjeve* (prva nagrada) i natječaj za *stambene tornjeve u Rijeci* (podjela prve i druge nagrade). Iste godine radi idejne i glavne projekte s arh. Felice za stambene tornjeve u Rijeci, međutim, nijedan od njih nije realiziran.

Od **1961. do 1966.** g. radi uglavnom za natječaje, projektira *Palaču pravde u Zagrebu*, koja se i izvodi (prva nagrada na natječaju 1960. g.). Od ostalih natječaja s arh. Kolonićem 1965.g. sudjeluje na natječaju za *tipske stambene zgrade za splitsko područje* (pet tipova zgrada – od nizova obiteljskih zgrada, preko nizova višekatnih blokova, do stambenih tornjeva).

Radeći dvije godine u Njemačkoj, od **1967. do 1969.** sudjeluje na više natječaja, od kojih na nekoliko dobiva prve nagrade, među ostalim i za *stambeno naselje Unterpfaffenhofen kod Münchena* (za 250 stambenih jedinica), koje je i izgrađeno. Za to naselje projektira i realizira trgovačko - društveno - zabavno - rekreacijski centar. U istom razdoblju projektira i realizira i *stambeno naselje za starije osobe* (sa 120 stambenih jedinica) u *Bad Salzflenu*.

Nakon povratka u Hrvatsku **1969.** godine projektira i realizira nekoliko stambenih obiteljskih zgrada: *vilu Hrešić na Korčuli* i *vilu Lustig u Crikvenici*. *Vila Bulajić*, koju je projektirao u istom

SL. 1. Stambeni toranj na Grčevu u Rijeci

Izvor • Source
Ostavština Ninoslava Kučana

FG. 1. Residential high-rise in Grčevo (Rijeka)

razdoblju, izvedena je kasnije, s velikim odstupanjima od izvornog projekta.

I dalje redovno sudjelujući na natječajima, **1970.** g. dobiva prvu nagradu za *Robnu kuću u Rijeci*. Iste je godine dobio izravnu narudžbu za projekt *stambene višekatnice u Podmurvicama u Rijeci*. Ta redukcionistički koncipirana blokovska osmerokatnica – sa samo jednim tipom prozora i jednim tipom lođe na cijelom pročelju – obogaćena je različitim obradama krajnjih stubišnih jedinica i njihovom orijentacijom i na bočna pročelja, visinskim izmicanjem etaža i oblikovanjem vijenca koji podsjeća na kosi krov. Zgrada djeluje kao prostudirana i završena cjelina unatoč nizanju praktično ujednačenih stubišnih jedinica. Unutar konteksta razmjerno jednolične okolne (stambene) izgradnje ta se zgrada svojim oblikom i svojim markantnim koloritom ističe kao prepoznatljivi "znak mjesta".

Godine **1971.** dobija natječaj za *urbanističko rješenje područja Krnjevo u Rijeci*, natječaj koji će ga sljedećih petnaestak godina

**SL. 2. Perspektiva
unutrašnje ulice na
Krnjevu u Rijeci**

Crtež • Drawing by
Ostavština Ninoslava Kučana

FG. 2. Perspective of the
Krnjevo mall (Rijeka)

još intenzivnije usmjeriti na stambenu arhitekturu. Područje Krnjevo, predviđeno za više od 16 000 stanovnika, obuhvaća i odgovarajući centar gradskog značenja, koji je također bio ne samo predmetom tog natječaja, nego za kojega je Kučan kasnije izradio i arhitektonske projekte – za sve pojedinačne zgrade u centru, od Robne kuće i tržnice, do nekoliko škola, Doma kulture i Doma zdravlja. Iste godine radi još nekoliko urbanističkih planova – za *športsko-rekreacijsku zonu na Kantridi* i za *regulaciju crikveničke obale od Kačjaka do Selaca* – a projektira i *Dječji vrtić u Labinu*, koji je i izveden.

Stambenu zgradu na Grčevu, također u Rijeci, projektira za poduzeće Vulkan 1972. godine, na strmom i istaknutom terenu. Ta zgrada toranjskog tipa, neuobičajeno razigranih obrisa, izravna je Kučanova veza s velikim izvedbenim sustavima i tada najaktualnijim tehnologijama gradnje – klizanjem i prefabrikacijom. Za Kučana, arhitekta i inženjera, pretpostavljene tehnologije nisu problem nego izazov koji rado prihvaća i superiorno apsolvira: arhitektonska vrijednost i tehnologija za njega nisu međusobno suprotstavljene nego proizlaze jedna iz druge. Kučan naglašava visoku klizanu jezgru zgrade, uspješno proporcioniira armiranobetonske prefabrikate kojima su obložena pročelja, gradira visine pojedinih tlocrtnih segmenata na pregledan i tehnološki logičan način. Osim vijenaca na krovnim terasama i dvoznačno oblikovanih ograda lođa, gotovo i nema drugih pojedinosti uvjetovanih isključivo morfološkim razlozima.

Svojom visinom i položajem, ali svakako i svojim oblikovnim izričajem, zgrada čini prepoznatljivi "znak mjesta", simbol lokacije (*land mark*). Iste godine, 1972., osim stambenog tornja na Grčevu projektira i izvodi više športskih objekata (*stadioni i bazeni na Kantridi* i u *Kostreni, športska dvorana na Kozali*), *relejnu PTT stanicu na vrhu Učke* – i nekoliko manjih višestambenih zgrada, gotovo *urbanih vila za naselje Tošine u Opatiji*. Istodobno radi izvedbenu dokumentaciju za *Robnu kuću u Rijeci*, uključivši i projekt interijera, a za *naselje Krnjevo – provedbeni urbanistički plan*.

Na području stambene arhitekture, osim brojnim javnim, ali i drugim stambenim zgradama, ipak je pretežno zauzet kompleksnim projektiranjem stambenog naselja Krnjevo (od urbanističkih do projekata ne samo stambenih nego gotovo svih javnih "pratećih" zgrada u tom naselju). Opsjednut je temom "stambene ulice", koju uvlači u same zgrade. Koristeći se velikim nagibom zemljišta,

SL. 3. Unutrašnja ulica na Krnjevu u Rijeci

Fotografija • Photo by Ostavština Ninoslava Kučana

FG. 3. Krnjevo mall (Rijeka)

SL. 4. Sjeverno pročelje stambenog naselja Krnjevo u Rijeci

Fotografija • Photo by Ostavština Ninoslava Kučana

FG. 4. North facade of the Krnjevo housing development (Rijeka)

zgrade postavlja usporedno sa slojnicama i time horizontira unutrašnje "ulice". Zanimljive vizure prema jugu, u smjeru nagiba terena, ostaju otvorene, kako iz stambenih katova, tako i s više, sjeverne razine terena zahvaljujući poprečnoj transparentnosti prizemlja. Kučan je i sjajan grafičar: uvijek sam riše i perspektive kojima bogato ilustrira svoje projekte, u ovom primjeru svoju viziju (unutrašnje) "stambene ulice".

Bertrand Goldberg nije, naravno, gledao Kučanove projekte za Krnjevo, ali je tek desetak godina kasnije projektirao i izveo upravo takvu, "Kučanovu" internu ulicu (*River City*, Chicago, publicirano u brojnim svjetskim arhitektonskim časopisima). Kučan zamišlja unutrašnju pješačku ulicu kao *cale larga* s brojnim lokalima i prodorima prema eksterijeru, u kojoj će stanari ne samo moći podmiriti svoje svakodnevne opskrbe i slične potrebe, nego u kojoj će se i međusobno nalaziti, komunicirati i socijalizirati se u najpozitivnijem smislu riječi. Kolni promet, naravno, teče uvijek sa sjeverne strane, a uz središnju pješačku ulicu postoji i "šetnica" s južne strane zgrada, koja se samo u slučaju potrebe aktivira i kao kolna (za protupožarna vozila). Sve je puno zelenila koje penetrira, "prolazi" kroz kuću usporedno s atraktivnim vizurama.

Nakon natječaja, u daljnjim fazama urbanističke i arhitektonske razrade, etažnost zgrada je donekle smanjena, poglavito radi izbjegavanja prevelike visine južnih pročelja. Tlocrti stanova su zanimljivi – stanovi imaju "dušu", interne su komunikacije kratke i pregledne, vanjski prostori stana pozicionirani su na najprikladnijim mjestima, uvijek u nekom intimnom fokusu preko kojega stan komunicira s kvarnerskim morem i nebom. Površine pojedinih prostora u stanovima nisu prevelike – umjerene su, kako su to dopuštale ondašnje prilike. Možda je Kučanova opća koncepcija za te prilike bila pomalo neočekivana i možda preuranjena. Tražene su stanovite "modifikacije" i u arhitekturi i u urbanizmu, koje je on sam djelomično proveo, da bi konačno bile zaiskane i one radikalnije, koje Kučan više nije mogao prihvatiti. To će obaviti, i već jest, netko drugi umjesto njega.

Osim Krnjeva, sljedećih godina projektira i izvodi *TT centre u Puli, Umagu, Opatiji, Crikvenici* i drugim mjestima, *rekonstruira kazališta u Osijeku i Rijeci*, projektira brojne škole, sportske objekte, a od stambenih zgrada projektira:

- individualne stambene zgrade u Risnu (1980)
- naselje Dobrotu II. u Kotoru (1980)

- *stambeno naselje Martinkovac u Rijeci* (1981)
- *stambeno naselje Dobrotu I. u Kotoru* (1982)
- *stambeno naselje u Srdočima, u Rijeci* (1985)

Ta su naselja djelomično i izvedena.

Doista, za Kučana se ne može reći, unatoč brojnim projektima koje je izradio na području stambene arhitekture, da mu je ona bila dominantni pravac profesionalnog interesa. Ona je bila samo dio (jedan od više njih) njegove arhitektonske djelatnosti. Međutim, i samo to područje, onoliko koliko je na njemu postigao, dovoljno je da ga odredi kao jednoga od najistaknutijih hrvatskih arhitekata svoje generacije, i vjerojatno ne samo nje.

■

Literatura • Bibliography

1. **Bakrač, B.** (1974), *O poslijeratnoj stambenoj izgradnji (Foto-panorama tipova stanogradnji 1945-1974)*, "Arhitektura" XXVII, 149: 11.
2. *** (1983), *Godišnja izložba arhitektonskih ostvarenja u Hrvatskoj*, "ČiP", XXX, 366: 27.
3. **Knežević, G.** (1986), *Godišnja izložba arhitektonski ostvarenja u Hrvatskoj – 1985, Krizi usprkos*, "ČiP", XXXVI, 4: 10.
4. **Kučan, N.** (1975), *Natječajni projekt bolnice za TBC u Petrinji*, "Arhitektura", XXVIII, 152-153: 67.
5. **Kučan, N.** (1977), *MTTC Rijeka*, "ČiP", XXIV, 295-296: 4-5.
6. **Kučan, N. - Dragomanović, A.** (1961), *Modna kuća u Praškoj ulici u Zagrebu*, "Arhitektura", XV, 3-4: 5-7.
7. **Mirković, Đ.** (1994), *In Memoriam – Ninoslav Kučan (1927-1994)*, "ČiP", XXXXI, 7-8: 5.
8. **Mutnjaković, A. - Kučan, N. - Džamonja, D.** (1961), *Spomenik žrtvama u Dachau*, "Arhitektura", XV, 1-2: 33-36.
9. *** (1956), *Natječaj za Radničko sveučilište u Zagrebu*, "Arhitektura", X, 1: 60.
10. *** (1957), *Natječaj za zgradu "Vjesnik"*, "Arhitektura", XI, 1: 68.
11. **Odak, T.** (1986), *Arhitektura u Hrvatskoj 1945-1985*, "Arhitektura", XXXIX, 196-199.
12. *** (1981), *Panorama urbanističkih projekata*, "ČiP", XXIX, 344: 26.
13. **Šegvić, N.** (1986), *Stanje stvari, jedno viđenje 1945-1985*, "Arhitektura", XXXIX, 196-199.
14. **Švalba, R.** (1978), *Obnova središta Rijeke*, "Arhitektura", XXXII, 166: 65-69.
15. **Ullrich A.** (1954), *Stambena zgrada "Jugolinije" u Rijeci*, "Arhitektura", 1: 29.

Izbor bibliografskih referenci preuzet je iz rukopisne studije *Ninoslav Kučan – monografija (1927-1994)*, Zagreb, 1995: 170-171 (pohranjena u dokumentaciji znanstvenog projekta "Atlas arhitekture Hrvatske"; Arhitektonski fakultet Sveučilišta u Zagrebu.

Summary • Sažetak**Architect Ninoslav Kučan's Residential Architecture**

Contribution to a Monograph

The article gives a chronological survey of architect Ninoslav Kučan's work in the field of residential architecture. Kučan designed residential architecture throughout his professional career, however, it cannot be said to have dominated his professional work because he simultaneously designed very many buildings for other purposes. His blocks of flats are functional and simple, and at the same time observe current technical, technological and economic demands.

The large *Krnjevo* housing development in Rijeka, for whose design Kučan won first prize at a competition in 1971, was in the focus of his professional interest for almost fifteen years, although he designed other projects at the same time. He incorporated a mall in one of the buildings in Krnjevo. It is not only a functional element but a place for the residents to shop, meet and communicate in the traditional Mediterranean manner.

Although residential architecture was not Kučan's foremost interest, the architectural importance and the number of his designs and realizations certainly make him very important in this more limited segment of the profession, as well.

Đuro Mirković

PROSTOR

ISSN 1330-0652
CODEN PORREV
UDK • UDC 71/72

GOD. • VOL. 4(1996)
BR. • NO. 1(11)
STR. • PAG. 1-132
ZAGREB, 1996.

siječanj - lipanj • January - June

Đ. Mirković: Stambena arhitektura u opusu ...

Pag. 109-118